

Огрѣлица *с. ж.* ожерелье. **Огрѣличка** *ум.* ожерельце: На ший-тъ ѿ—огрѣлицѣ отъ скѣпѣ бисерь. *Р. 73.* Срѣбро-то и злато-то отъ само себе за другѣ работѣ не бы врадвали освѣтъ само за накутъ, напр. за огрѣлицы, прѣстенѣ, обѣсци. *Л. Д. 1873 р. 237.* Учителка-тагы учи да си плетѣтъ огрѣличкы и другы такывы играчкы. *ib. 1870 р. 200.*

Огрѣтачѣ *с. м.* родѣ плаща (*син. джубе*): Тыя всичкы-тъ като наподѣтъ, зетѣя си обличѣ съ вѣнчалны-тъ си дрѣхы, намѣтва единѣ огрѣтачѣ (*джубе*), накрыви калпакъ... *Ч. 83. (ср. серб. огрѣтачѣ).*

Огрѣчѣ са *м. св.* огречусь: Може смѣло да са докаже, че множество славные сѣ са огрѣчили, а не може нито да си предположи, че грѣците въ тая или онаѣ мѣстность сѣ са ославили. *З. 110.*

Огънь *с. м.* 1) огонь: Дърва ꙗ брала, сама ги клала, И запалила лют буйн огънь. *Д. 56, 20—21.* Я вня съсъ средин-те и громове-ту Под земя испукайте, Под назн оганъ турите. *D. S. 8, 24—26.* Вошка оганъ валеше, Вофче-то го гаснеше. *М. 25.* Дакони косы береха, Въ силенѣгы огинѣ вѣрляха; Косы низъ огинѣ думаха... *Ч. 343.* Дур' одъ уста огинѣ изфѣрлява, Дур' на гора листови облива. *М. 173.* Стани, Радо, стани, огинѣ да навалишѣ. *М. 254.* Та се ферлы во вогенѣ: Гори, гори, пуштенѣ вогенѣ, Што си паднѣ отъ яснина. *В. 24.* Язъ сакамъ погача да месинѣ, Безъ юда да га измесишѣ, Безъ югенѣ да га испечешѣ. *В. 53.* „Стойно, бре, донеси огънь на наргиле-то“. *Л. Д. 1870 р. 168.* Отъ запаленыѣ пеци са издигахъ вихрушкы отъ дымъ подобны на тѣзи подземны огневе, които бѣлва гората Етна. *Т. 204.* 2) костеръ: Накладете огънь и изгорѣте мене. *Р. 5.* Накладоха до три огня буйни, Па заклаха три крави илови,—Хвѣрлиха ги вовъ три, огня буйни. *З. 326.* Никола дърва пасече, Накладе до два огнѣви, В едина хвѣрли Марійка, В другия хвѣрли були ѿ. *Д. 44, 42—45.* 3) жаръ: Разболѣ ся болѣн Герги... Бре злѣ боли въ огънь гори. *Д. 40, 1, 5.* При покарваніе забы-ты много дѣтца страдѣтъ най-много отъ огънь. *Л. Д. 1869 р. 96.* Умора-та и раздраженіе-то му го вѣрляхъ въ силенѣ огънь, отъ кой-то и умрѣ. *Л. Д. 1875 р. 51.* 4) о неудовлетворенномъ пламени любви: „Отъ това сумъ, момо, мошне кахарліа, Я при тебе идамъ огинѣ да помине“. *М. 442.* Заклѣвамъ тѣ—отговори ми поне съ една дума та дано ми по улѣкне сърцето отъ толкосъ тѣги и огневе. *Х. I, 98.*

Огънь *м. св.* **Огѣвамъ** *м. дл.* согну, подогну; сгибаю, подгибаю. **Огѣнѣ са Огѣвамъ са** согнусь, сгибаюсь: Когато ма тѣй стискаше, азъ го завъртѣхъ тѣй силно, щото колѣнѣтъ му са огънахъ (*je le poussai avec tant de violence, que ses reins plièrent*). *Т. 81.* Человѣцы преминахъ на възраст не могатъ вече да са огънатъ предъ нѣкоп